

מדינת ישראל

בתי הדין למשמעת – משרד הבריאות בירושלים
ועדת משמעת לפי סעיף 35 לחוק הפסיכולוגים, התשל"ז-1977

תיק בד"מ 2/12/21

בפני חברי הועדה:

עו"ד לינדה שפיר, נציגת היועץ המשפטי לממשלה
 דר' גבי וייל, נציגת מועצת הפסיכולוגים
 דר' איילה בן פזי, פסיכולוגית בשירות המדינה

הקובל: עו"ד יונתן ברג ב"כ היועצת המשפטית למשרד הבריאות
 (להלן "הקובל")

נ ג ד

הנקבל:

מר עמרי ציטרון, ת"ז XXXXXXX
 פסיכולוג קליני הרשום בפנקס הפסיכולוגי ומומחה בפסיכולוגיה קלינית
 תעודה מספר 1936, רישיון 272411
 מרחוב ה XXXXXXX
 (להלן "הנקבל")

הקובלנה

1. ב- 28.12.2021 הגיש הקובל קובלנה כנגד הנקבל, שעניינה עבודה כפסיכולוג בתקופת התליית רישיונו.
2. הנקבל הורשע בהליך משמעתי בגין התנהגות שאינה הולמת, לפי סעיף 35(1) לחוק הפסיכולוגים, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") והוטל עליו עונש של התליית רישיונו לתקופה של 6 חודשים, שתחילתם מ- 17.01.2016 וסיומם ב- 18.07.2016, וזאת בגין התנהגות מינית לא הולמת כלפי מטופלת בשנת 2003, וזו הגישה תלונה לאחר 10 שנים.

3. על אף שרישיונו הותלה כאמור, טיפל הנקבל בתקופת ההתליה במטופלת, 3 פגישות (בתאריכים: 26.01.2016 ; 02.02.2016 ; 09.02.2016), בתמורה ל- 300 שקלים בגין כל מפגש.

4. כנגד הנקבל הוגש כתב אישום בגין האמור לעיל (בסעיף 3). הוא הורשע בעבירה של איסור עיסוק בתחום הפסיכולוגיה, בניגוד לסעיף 2 לחוק, וכחלק מהסדר טיעון, נדון למאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא כי לא יעבור עבירה על חוק הפסיכולוגים. כן נדון לקנס או 60 ימי מאסר.

5. התנהגותו זו, אשר באה לידי ביטוי בהרשעה, כאמור, היא עילה להגשת הקובלנה, שכן הוא פעל בניגוד לסעיפים 35(1) ו- 33(5) לחוק ומהווה התנהגות שאינה הולמת וכן מעידה התנהגותו, עת שעבד בתקופת האיסור, על חוסר אחריות הדרוש לעסוק בפסיכולוגיה.

הוועדה:

שר הבריאות מינה את הח"מ כוועדת משמעת, לפי הוראות סעיף 35 לחוק (להלן: "הוועדה").

6. החלטות ביניים

בעקבות החלטות הוועדה מימים 03.12.2021 ; 04.07.2022 ; ו- 14.07.2022 נתקבלה תשובת ב"כ הנקבל, לפיה הנקבל מודה במיוחס לו. כן שטחה את עיקרי טענותיה לעצם הגשת הקובלנה, וביקשה למחוק הקובלנה.

ב"כ הקובל בתשובתו השיב, כי אין בסיס משפטי לעתירת ב"כ הנקבל. התייחסות ב"כ הנקבל לתשובת ב"כ הקובל נדונו בדיון שהתקיים ב- 04.08.2022.

7. הרשעת הנקבל

בפתח הדיון ובנוסף להודעת ב"כ הנקבל (עו"ד חיון), בתגובה, כאמור לעיל, נשאל הנקבל האם הוא מודה בעבירה המיוחסת לו בקובלנה. הנקבל אישר בפנינו כי קרא את הקובלנה והוא מודה בעובדות המפורטות בה ומודה באשמה.

לאור האמור, הננו מרשיעים את הנקבל במיוחס לו בקובלנה, כמפורט לעיל.

טעונים להטלת אמצעי המשמעת

8. טעוני ב"כ הקובל

בפתח טעוניו הגדיר ב"כ הקובל את התנהגות הנקבל כפריצת גבולות, והכל כשחרג באופן בוטה וחמור מהגבולות אשר הוטלו עליו על ידי רשויות החוק.

הנקבל הורשע בפלילים בגין התנהגותו, קרי – קבלת מטופלים בעת היותו בהתלייה, ויש להבחין בין הליך זה לבין ההליך המשמעותי – המחייב התבוננות מפרספקטיבה מקצועית – קרי – המשמעות המקצועית של מי שהפר הוראות פסק דין פלילי בעניינו.

הנחת היסוד, זו מונחת בסעיף 1.1 לקוד האתי של הפ"י (הסתדרות הפסיכולוגים בישראל):

1.1" בקיאות בכללי האתיקה והחוק
פסיכולוגים יכירו את כללי האתיקה והחוק, וינהגו לפיהם בכל תחומי עבודתם. פסיכולוגים יעקבו אחרי שינויים ועדכונים בכללי האתיקה ויפעלו להפצתם במסגרת תפקידיהם. כל זאת כדי לשמור על התנהלות העולה בקנה אחד עם הקוד האתי של הפסיכולוגים, אשר מגן על הלכות, על אנשי המקצוע ועל כבוד המקצוע."

הציפייה מהנקבל היתה, כי יפעל לאור עקרון יסוד זה. הפרתו אינה מתקבלת על הדעת.

משנה תוקף יש לדברים בהיעדר זרוע אכיפה, ולמעשה המפגש בין המטופל לפסיכולוג מתרחש בין ארבע קירות, ואין למערכת אלא לסמוך על שמירת עקרון היסוד. והואיל ואין למשרד הבריאות אמצעי פיקוח, הרי התלונה שהגיעה שנים רבות אחרי המעשה, הביאה העניין לידיעת המשרד.

9. בתלונה נכלל נושא נוסף, בעניין דרך הפרסום בו הנקבל מפרסם עצמו. אולם, נושא זה טופל בהתכתבות בין הקובל לנקבל ובא על פתרונו. ועל כן, הנושא שבפנינו הינו עניין קבלת המטופלים בעת ההתלייה, אשר היה חלק מן התלונה. ועל אף שלא נושא העבודה בעת ההתלייה נדון בין הקובל לבאת כוח הנקבל אלא נושא הפרסום, והואיל והתלונה כולה היתה בפני המתלוננת, הרי שאין כרגע לטעון כי הוטעתה וסברה כי רק הפרסומת אשר, כאמור, באה על תיקונה, היא היא לב התלונה והבסיס לקובלנה.

10. ב"כ הקובל מדגיש כי גם פסק הדין המרשיע את הנקבל, לא הגע לידידיו בעת שניתן, ועל כן משנה חשיבות יש להקפדה על הנורמות והצפייה שכל פסיכולוג יפעל על פיהן.

בעניינו הנקבל "צפצף" על משרד הבריאות ועל פסק דין של הוועדה, אשר התלתה רישיונו. אסור שהתנהגות זו "תשתלם" לעברייני / לפסיכולוג באמצעי שיוטל על ידי הוועדה. צריך להיות מסר שירתיע אחרים דוגמתו מלנהוג כך.

11. ב"כ הקובל ציין את עניינו של דר' זמיר, אשר, בין יתר העבירות, גם בעניינו הוגש כתב אישום בשל עבודה בעת שרישיונו הותלה, אך הואיל ובמהלך ההסדר בדיון הפלילי בוטל רישיונו של דר' זמיר לצמיתות, לא היה טעם בהגשת קובלנה. לעומתו, רופא אחר, דר' אילן

הלוי – המיילד בניגוד לדין ובעת התלייה, מרפאתו נסגרה ועתה נמצא במעצר בשל עיסוק ברפואה ללא רישיון.

עוד ציין ב"כ הקובל, כי אמנם מקרים אלה מועטים, אך משהם קורים יש לנהוג בחומרה.

12. ב"כ הקובל מציג עניינם של שני רופאי שיניים, אשר פעלו בניגוד להנחיות המשרד, ובשל כך בוטל רישיונם. בשני המקרים לא התקיים הליך פלילי ת/4 – קובלנה בעניינו של דר' שלום כהן. עניינו של התיק טיפול רשלני. אולם, עיקרה של הקובלנה בהתנהגותו של דר' כהן בתקופה בה נעשה ניסיון של משרד הבריאות לברר התלונות ולמעשה נענש על התנהגותו **"המצביעה על התנערות מכל פיקוח מקצועי על עבודתו על ידי הרשות המפתחת והמבקרת..."** בהמלצה דגש על משמעות ההתנערות שיש בה **"משום פגיעה באינטרס הציבורי, בשמירה על רמתו של מקצוע רפואת השיניים ופגיעה בשמם הטוב של כלל רופאי השיניים במדינה"**.

פסק דין נוסף הוא עניינו של דר' גיא קיסר – ת/5. גם כאן חזרה התעלמות הנקבל מפניות משרד הבריאות. משמע, התנערות מאחריות כלפי המטופלת, ובין היתר מבטאת זלזול בסמכות הפיקוח של הרשות המפקדת על בריאות הציבור. ובסיכום, מי שנוהג כך, אינו ראוי לשאת ברישיון לעסוק ברפואת שיניים.

לאור האמור, תפקיד הוועדה לנהוג לפי הפסיקה וליתן מלוא המשקל לאינטרס הציבורי.

ראה פסק דין בעניין **ליביו ליאור** 1079/04. בהליכים המשמעותיים השיקול המרכזי הוא הגנה על האינטרס שיש לציבור בשמירה על רמתו וכבודו של מקצוע הרפואה.

פסק דין נוסף **סאבין נ' שר הבריאות** 50/91. הסכנה הנשקפת מהישנות מעשיו של רופא, הערכים הנרמסים והאינטרסים עליהם מגנים אלו, חייבים להיות בסיס לאמצעי המשמעת.

המסר הוא חד וחלק: בעת ההתלייה על הרופא, הפסיכולוג, לקבל מרות המשרד ולפעול על פי הנחיותיו, וזאת לשמירה על המטופלים, אמון הציבור וכבוד המקצוע.

13. לטענת ב"כ הקובל, מדובר במקרה חמור ולמעשה לא ריצה כלל את תקופת ההתלייה שנגזרה עליו, ועל כן יש להשית עליו שנת התלייה, קרי – ריצוי 6 חודשי ההתלייה אותם לא ריצה, בשל העובדה שעבד במהלכם ועוד 6 חודשי התלייה בגין העבירה אותה עבר.

14. טעוני ב"כ הנקבל
ב"כ הנקבל שבה לטענתה בדבר חוסר הבהירות בעת הגשת הקובלנה, כאשר עיקר טענתה עסקה בשאלת הפרסומים, אשר, כאמור, הוסרה מסדר היום. לאחר שנושא זה הוסדר במאמצים רבים, לפתע הודיעה ב"כ הקובל כי הקובלנה תוגש בשל עבודה בעת ההתלייה.

לתחושתה, בהתנהלות זו יש תחושה של עיוות דין כלפי הנקבל ותחושה כי "חיפשו" עבירה להעמידו לדין.

ועוד, כי תגובתה הראשונה היתה אך ורק לנושא הפרסומים, ורק לאחר שהובהר כי מדובר בעבירה נשוא הקובלנה שבפנינו, הגיבה ב"כ הנקבל בשם הנקבל לחלק זה.

התנהלות זו מביאה לתחושת עיוות דין, המתחזקת לנוכח השיהוי בטיפול.

15. על אף העובדה כי באת כוח הנקבל מקבלת את העובדה כי אין הרשות מפקחת, על תפקוד הפסיכולוגים, היא מציינת כי על רשות ציבורית חלים כללי חובות אמון ומינהל תקין, ומצופה כי זו תתעדכן מול רשויות התביעה או כל גורם אחר, באם מייחסת חשיבות לתכלית הדין המשמעת. המתנה לתלונה, אשר תגיע, אם בכלל, אינה מעידה על נחישות לשמור על כבוד המקצוע ואמון הציבור וטיפול בעבריינים.

16. באת כוח הנקבל חזרה על השיהוי הרב בעניינו של הנקבל. הנקבל עמד לדין פלילי ואף תקופת התנאי שהוטלה עליו הסתיימה עוד בשנת 2018, כאשר העבירה בגינה הוטלה התלייה נעברה ב- 2003.

בהתמשכות הליכים זו, ראוי היה, מטעמי הגינות, כי הקובלנה לא תוגש כלל.

17. באת כוח הנקבל ביקשה להפנותנו להחלטות כדלקמן:

- החלטה מיום 23.05.2018. מדובר בפרסומים ובהסדר טיעון בין הצדדים, שם הוטלה נזיפה בצירוף להתליית רישיונה כפסיכולוגית על תנאי לשנתיים.

- 1/נ - החלטה בעניינה של פולה סילברשטיין (לא הוגשו לנו אמצעי המשמעת שהוטלו בעניינה).

- 3/נ - עניינה הפרת סודיות מקצועית וגרימת עוגמת נפש, מצוקה רגשית והחמרה בקונפליקטים המשפחתיים כתוצאה ממעשים אלה. על הנקבלת הוטלה התליית רישיון לתקופה של חודש ימים.

- ועוד, 4/נ – הרישיון הותלה למשך חודשיים בגין מתן חוות דעת בעניין אבי המטופל, שנערכו ללא פגישות או היכרות בינו לבין האב, כאשר קביעותיו מבוססות על התרשמותו של הנקבל מפגישותיו עם הקטין המטופל ואמו, המסוכסכים עם אביו.

- 6/נ - רישיונו של הנקבל לא הותלה, בין היתר, משום שחלפה שנה וחצי לאחר שנגזר דינו בהליך הפלילי. עניינה של קובלנה זו הרשעה בגין עבירות מס.
- 5/נ - מתן חוות דעת בניגוד לסטנדרטים מקצועיים, הוטלה נזיפה בלבד.

18. לאור רמת הענישה, כפי שהוצגה בתקדימים ובהתחשב בנסיבות תיק זה, אין מקום להתלות רישיונו של הנקבל, וזאת הגם שבעבירות באותם מקרים היו חמורות, עבירות שהרכיב ההתנהגותי בהם הוא שונה בתכלית מהמקרה שבפנינו.

לא ניתן להתעלם מהעובדה, כי רישיונו של הנקבל הותלה ל- 6 חודשים, ובגין הפרת ההתלייה עמד לדין ונדון ל- 3 חודשי מאסר על תנאי, ובכך בהחלט הושגה תכלית הדין המשמעתי.

הנקבל לא עבד בתקופה זו. עצם פרסום ההחלטה בדבר ההתלייה גרמה לו נזק רב. הנקבל בן 72 ואינו מקבל יותר מארבעה חמישה מטופלים לכל היותר בשבוע. אם יוטל עליו עונש התלייה, לא יהיה בידו לשאת בתשלומי המשכנתא על ביתו. הוא מפרנס יחיד, חי בגפו, ילדיו בוגרים, שלעיתים נאלץ להיתמך על ידם.

באת כוח הנקבל חוזרת ומפנה לסמכות להטיל עונש מותנה, והכל בהתחשב במצבו. והואיל ומצבו הכלכלי קשה, להימנע מפרסום שמו. עיון בפסקי הדין שהגישה, מלמד עד כמה גם בעניינים חמורים יותר לא פורסמו שמות הנקבלים.

ועוד מוסיפה ב"כ הנקבל, כי היום עוסק בפלח אוכלוסייה מאד מיוחד, חולי סרטן ובני משפחותיהם, אותם סועד בשעותיהם הקשות ביותר ולעיתים אף ללא חיוב, הוא עושה זאת בהתנדבות.

19. הנקבל נשא דברים בפנינו, ואלה עיקרי עדותו:

באשר לנסיבות העבירה, בגינה הורשע והועמד לדין בפנינו, הנקבל, לגירסתו, נפגש 3 פעמים עם מטופלת אחת בתקופת ההתלייה. מדובר בצעירה חולת סרטן, אשר בעת שנגזרה התלייה שהתה בירושלים בטיפולים. היא גרה בחיפה, מקום מגוריו גם של הנקבל, וכששבה והתקשרה. לנוכח מצוקתה קיבלה לטיפול, וזאת על אף שלגירסתו הודיע לכל מטופליו כי לא יעבוד.

המפגשים התקיימו בתום לב, לגירסתו. ועוד הוסיף, כי לא זכר בדיוק אך **"זה היה לקראת סוף התלייה אם אני לא טועה"**, והוסיף כי למעט פגישות אלו לא עבד בתקופת ההתלייה. האירוע, לגירסתו, הינו נקודה שחורה על מפה לבנה, וזה לא תואם את החינוך אותו קיבל בביתו. וכשעשה כן, בוודאי לא התכוון להמרות או "לצפצף" על משרד הבריאות (פרוטוקול עמ' 41 שורה 13). הנקבל הוסיף, כי היה פעיל כ- 20 שנה בעמותה אותו ייסד בשם חוס"ן – חולי סרטן נלחמים, ולימים במקום נלחמים – נפגשים. עוד ציין, כי הנחייתו, בחלק מן המפגשים, היתה ללא תמורה. ההנחייה כללה לא רק ונטילציה, אלא גם עבודה בתנועה ובריקודים לצורך תמיכה בחולים. לימים, עבר לטיפול בחולים הנוטים למות, על מנת לסייע בשלבים האחרונים "למות בשלווה", וזאת באמצעות טכניקות שונות. מסירותו לטיפול ולמטופל מתבטאת אף בכך, ששוחח לעיתים לילה שלם עם מטופלת בשל מצבה. מטופלת בת לאם חד הורית, וכדבריו **"אני הייתי אבא, לא פורמלית כמו בן אבל ביליתי איתה בבית חולים בלילה"** (פרוטוקול בעמ' 39 שורות 16, 17). וכך ללא תמורה עזר לאחרים.

הנקבל הוסיף, כי לא מגביל הטיפול ל- 50 דקות, אלא ממשיך ככל שנדרש, וזאת ללא גביית תמורה בגין הזמן העודף על הטיפול. עוד ציין, כי גם למי שידו לא היתה משגת לשלם על הטיפול, נהג לחלקו לתשלומים.

בעבודתו ראה ייעוד, וציין כי כל אלו מעידים עד כמה מסור לעבודתו וכן סיועו בהתנדבות בהקמת מיזמים שונים.

הנקבל בן 72, חי בגפו, ללא פנסיה, ללא ביטוחים, אינו מרשה לעצמו נסיעות לחו"ל. מזה 20 שנה שלא היה בחו"ל. מחזיק במכונית משנת 2001. אינו מבילה, עבודתו מסתכמת בטיפולים ספורים בחודש ומספקים בדוחק את קיומו. וזאת בנוסף למשכנתא הרובצת על ביתו, אותה משלם בתשלומים של 3,000 שקלים לחודש. הוא אב לילדים ולנכדים.

בתשובה לחברת הוועדה דר' בן פזי, השיב כי אמנם הוא מטפל בנשימה מעגלית, אך ללא מגע, למרות שטיפול זה כולל מגע. ועוד, לשאלתה בעניין שימוש במושג "פסיכולוג רוחני", השיב כי מדובר בשתי מילים אותן חיבר, **"אני חיברתי את שתי המילים, שכנראה זה לא היה בסדר, אבל הסרתי אותם כי הבנתי שיש פה עבירה על החוק..."** (פרוטוקול עמ' 44 שורות 5 ואילך).

ובהמשך, בשורה 17: **"אני הבנתי בדיעבד, שזה לא בסדר. לו הייתי יודע שזה לא בסדר, לא הייתי עושה את זה"**. ובעמ' 45 שורה 9: **"אהה, כי אין הכשרה כזאת, זה מטעה"**.

הנקבל, בנסותו לעקוף נקודה זו, ציין כי לו היה כותב "מורה רוחני", כי אז לא היה עומד לדין.

הנקבל ציין, כי אינו מפרסם עוד ורק שולח בתפוצת הוואטס אפ שלו ציטוטים שמצאים חן בעיניו / מרפאתו אין שלט אלא שמו.

דיון והחלטה

1. שאלת העמדתו של הנקבל לדין, אינה צריכה עוד החלטה. באת כוח הקובל הסכימה בסיכומיה ובמהלך הדיון, כי אמנם אין דובר בסיכון כפול. ראה סעיף 34 לחוק, המאפשר העמדה לדין משמעותי פסיכולוג בעקבות אותה העבירה שנדונה בהליך הפלילי.

ונפנה רק לשני פסקי דין אשר עמדו על ההשלכה שיש להרשעה על עיסוקו של הנדון ועל תפקידו המקצועי, וכן על השוני המהותי שבין הדין המשמעותי לדין הפלילי. אמצעי המשמעת נועד לשרת תכלית שונה מן התכלית של עונש פלילי :
ע"א 412/90 אליהו נ. שר הבריאות, פ"ד מד(4) 422 בעמ' 427;
ועש"מ 5282/98 מדינת ישראל נ. תמר כתב.

ומכאן, כי האפשרות קיימת, ומשהוחלט לעשות כן והוגשה קובלנה, אין בסמכות הוועדה למחקה.

2. אין ספק כי השיהוי הרב והתמשכות ההליכים הינה קיצונית במקרה שבפנינו, וראוי שתשמש כשיקול להקלה באמצעי המשמעת שיש להטיל על הנקבל.

העבירה נעברה ב- 2003 והמתלוננת התלוננה כעבור 10 שנים! הקובלנה הוגשה ב- 02.10.2014. בתאריך 06.12.2015 ניתנה החלטת ועדת המשמעת, לפיה הותלה רישיונו של הנקבל לחצי שנה, החל מיום 17.01.2016 (להלן "תקופת ההתלייה").

והנה, לפי כתב האישום בו הורשע כבר ב- 21.01.2016 בהמשך ב- 02.02.2016 וב- 09.02.2016, טיפל הנקבל במטופלת, בגין כך הורשע ב- 19.06.2018 ונדון למאסר על תנאי ל- 3 חודשים למשך שנתיים, שלא יעבור עבירה על חוק הפסיכולוגים וכן לתשלום קנס.

והנה, רק עתה, בעבור גם תקופת התנאי, מוגשת כנגד הנקבל קובלנה.

הגשת תלונה תלוייה אמנם אך ורק במתלוננת, אולם בלתי סביר להסתתר מאחורי אמירה כי מתקיימת חקירת משטרה, מתקיים הליך פלילי ומשרד הבריאות אינו יודע דבר. מידע זה מגיע למשרד הבריאות רק -2021.

3. שקלנו את מצבו האישי של הנקבל, ואין לנו אלא פסק הדין והודעתו כי טיפל אך ורק במטופלת אחת שלוש פעמים, אם כי עינינו הרואות כי טיפל בה מיד עם תחילתה של ההשעייה – ינואר 2016, ולא לקראת סיומה ואיננו מקבלים את הנימוק, כפי שמופיע בדבריו, כי חשב שכבר סיים ההתלייה או היה לקראת סיומה. יחד עם זאת, הוא עומד לדין בפנינו רק בגין הרשעתו, ועל כן אנו מניחים לזכותו ומאמינים לו כי לא קיבל מטופלים נוספים וכיבד את החלטת הוועדה בעניינו. ואותם מקרים לגביהם הורשע, נראה כמעידה חד פעמית, בתוך תקופת ההתלייה בעיקר, על רקע נסיבות המטופלת, כפי שפורטה בפנינו.

4. אין ספק, כדברי ב"כ הקובל, כי הפרה של החלטת הוועדה והנחיות משרד הבריאות חמורות הן, וכן לנגד עינינו עומדת מטרת ההליך המשמעת. אולם, קיומו באיחור כה רב, לאחר שתמה תקופת התנאי, בגין הרשעתו בפלילי, מביאה אותנו למסקנה כי אין למצות עם הנקבל את הדין.

5. לא נוכל לקבוע כי הנקבל לא ריצה את תקופת ההתלייה של שישה חודשים, בשל אותה מעידה אותה מעד ואשר נענש בגינה.

6. עם זאת, חציית הגבולות עומדת לנגד עינינו, לצד החמלה בה נוהג הנקבל, הינו חורג מגבולות הגדרת הטיפול והנקבל "גולש" ולוקח לו תפקידים שאינם לו – כפסיכולוג. זכותו

לסעוד כל אדם שלדעתו יהיה ראוי לכך, אך אין לפעול כך בתפקידו כפסיכולוג ועליו לשמור על מסגרת הטיפול המקובלת.

הדאגה בדבר חציית הגבולות מתחדדת אל מול הנימוק בשימוש במושג פסיכולוג רוחני, האסור על פי סעיף 5(א) לחוק, כמפורט לעיל, ואלו מביאים אותנו לכלל מסקנה, כי נכון היה להטיל על הנקבל אמצעי משמעת אשר ירתיעו מלנהוג בדרך זו ויביא למודעותו את החובה לבחון ולתכנן התנהגותו מראש ולא בדיעבד.

אין העניין שבפנינו דומה לעניינם של דר' זמיר או הלוי, ראה סעיף 5 לעיל, אשר באופן שיטתי בחרו שלא לקיים הנחיות משרד הבריאות והמשיכו לפעול כראות עינם מבלי שמגבלות החוק היוו מכשול לפעילותם. כך גם ת/4 ו-ת/5, איננו רואים את אותה התנהגות חמורה המתעלמת לאורך תקופה מכל התרעה, זימון והתייחסות של המשרד.

7. לאור האמור, הננו מטילים על הנקבל 6 חודשי התלייה על תנאי לתקופה של 3 שנים, התנאי הוא שהנקבל לא יעבור עבירה לפי סעיף 33(1), התנהגות שאינה הולמת את המקצוע וסעיף 33(5) לחוק, קרי - יורשע בעבירה שיש בה כדי להראות שהוא חסר האחריות הדרושה לעסוק בפסיכולוגיה - איסור עיסוק בתחום הפסיכולוגיה לפי סעיף 2 לחוק.

8. לא נוכל להיעתר שלא לפרסם את החלטתנו לרבות שמו של הנקבל. חובתנו כלפי הציבור גוברת על האינטרס האישי. מדובר בנקבל שעבר עבירה חמורה, לא כיבד את החלטת הוועדה בעת שקיבל מטופלת בעת שרישיונו הותלה ובסופו של דבר, בשל התמשכות ההליכים והנסיבות, כפי שפורטו, הקלנו באמצעי המשמעת בעניינו, שאם לא כן, אמצעי המשמעת היה חמור יותר.

ועוד, חצית הגבולות על ידי הנקבל, כפי שפורטה לעיל, אף היא לנגד עינינו, ועל כן, חובתנו להזהיר הציבור ועל כן החלטנו כי יש לפרסם את שם הנקבל.

9. לא נוכל לסיים מבלי לפנות אל משרד הבריאות, הגורם האחראי להסדיר נושא העברת מידע מטעם המשטרה וגורמי הפרקליטות בכל מקרה בו מוגשת תלונה ו/או מתקיימת חקירה או הליך משפטי בעניינו של פסיכולוג.

עו"ד לינדה שפיר,	אילה בן פזי,	דר' גבי וייל,
נציגת היועץ המשפטי לממשלה	פסיכולוגית בשירות המדינה	נציגת מועצת הפסיכולוגים